

»Som det vil være det høje Ministerium bekendt, har der i de senere Aar indenfor Studenterverdenen været en stærkt udpræget filantropisk Interesse, som paa forskellige Maader har givet sig synligt Udtryk.

Det vil i saa Henseende være tilstrækkeligt at henvise til den frivillige filantropiske Bevægelse »Studenternes Indsamling til Fattigfolks Jul«, der i de sidste 4 Aar har givet et samlet Resultat af over 35,000 Kr., som Juleaften er bleven uddelt til Fattigfolk i København og Forstæder. Den filantropiske Interesse i Studenterverdenen har nu foranlediget Oprettelsen af en fast Institution »Studenternes sociale Sekretariat«, hvis Formaal er indadtil i Studenterkredse at vække Interessen for Filantropi og udadtil direkte at føre de Studerende ud i socialt Arbejde.

I Betragtning af, at de fleste Studenter paa et senere Stadium af deres Liv kommer i nær og direkte Berøring med de sociale og filantropiske Spørgsmaal, føler Sekretariatet det som en af sine første Pligter, at tilkendegive overfor det høje Ministerium, at det sikkert vil være i høj Grad formaals-tjenligt og svarende til Tidens Krav, om der — i Lighed med hvad der finder Sted ved andre Storbyers Universiteter, særlig i Amerika og Tyskland — *maatte gives de Studerende Lejlighed til i højere Grad end hidtil ved vort hjemlige Universitet af faa Kendskab til Filantropi og filantropiske Foretagender*«.

Konsistorium udtalte derefter under 3die Maj s. A., at man ikke for Tiden mente at kunne fremme Sagen.

IV. Akademiske Grader.

1. Forslag fra Professor C. Christiansen „om en ny Maade at blive Doktor paa ved Københavns Universitet“.

I den akademiske Lærerforsamlings Møde den 27de Maj 1909 oplæste Professor *Christiansen* følgende:

»Da jeg har set i Bladene, at mine Udtalelser ved Doktordisputatsen den 10de Maj*) ere blevne urigtigt refererede, beder jeg om Lov til at oplyse følgende:

Jeg ønsker, at Doktorgraden ikke alene som nu skal erhverves ved at udarbejde og forsvare en særlig til dette Brug bestemt Afhandling. Det skal ogsaa kunne ske paa følgende Maade: Lad os antage, at der er en Mand eller Kvinde, som har offentliggjort videnskabelige Arbejder og som i andre Henseender opfylder de Fordringer, som stilles til den, der attraaer Doktorgraden. Ønsker han at blive Doktor, saa meddeler han et af Fakulteterne sit Ønske og sender det mindst 10 Ekspl. af hvert af de Arbejder, han støtter sit Ønske til. Disse Afhandlinger prøver Fakultetet paa sædvanlig Maade. Finder Fakultetet dem tilfredsstillende, saa foretages Disputatsen paa sædvanlig Maade. Hvis der er Anledning dertil kan det ogsaa kræve, at Doktoranden opstiller Theses, ligesom det nu er Tilfældet.

I Grunden er der ikke meget nyt heri. Saaledes har Fakultetet i Gaar godkendt en Afhandling, paa hvis Titelblad staar trykt »Særtryk af Entomologiske Meddelelser«.

Dette er jo ogsaa den naturlige Publikationsmaade nutildags. I de fleste

*) Enkefru Kirstine Meyers Disputats, hvor Prof. Christiansen opponerede paa Embeds Vegne.

Videnskaber bruges Bogformen kun til mere efemere Værker som Lærebøger for Studenter, Skolebøger og populariserende Værker.

Hvad vindes herved? Der vindes:

1. At Doktorgraden faar større Anseelse. Nu gaar den næsten ind under Universitetets Eksaminer og giver intet Vidnesbyrd om virkelig vedholdende videnskabelig Interesse og Arbejdsdygtighed.

2. Man undgaar de ofte ganske urimelige Bekostninger, Gradens Erhvervelse nu medfører, som ofte skræmme de bedste tilbage derfra.

3. Arbejdet ved Bedømmelsen bliver i mange Tilfælde mindre end nu, da Censorerne i Reglen kende de Arbejder, som skyldes deres Landsmænd i deres eget Fag.

4. Derved vil Doktorgraden blive et fælles Kendetegn for alle dem, der her til Lands forbinde akademisk Uddannelse med videnskabelig Anseelse.

5. Doktorgraden har væsentlig Betydning for det internationale videnskabelige Samkvem. Lad os da ogsaa gøre vort til at lette vore Folk Adgangen dertil, naar de virkelig fortjene det.

6. Herved hævder Universitetet sin Myndighed paa et af de faa Omraader, hvor dets Stemme er absolut afgørende. Kongen kan gøre hvem han vil til Professor, baade virkelig og titulær, og Regeringen benytter sig i rigt Maal deraf, men Doktorer kan den ikke skabe. Lad os hævde denne Ret ved at gøre vort til, at de, der fortjene den, ogsaa faar den paa rimelige Betingelser«.

Professor Christiansens Forslag blev derefter sat paa Dagsordenen for Lærerforsamlingens Møde den 14de Oktober 1909, hvor det blev henvist til Fakulteternes Betænkning. Efter at disse Betænkninger var afgivne, se nedenfor, sattes Forslaget paa Dagsordenen for Lærerforsamlingens Møde den 31te Marts 1910, paa hvilket Møde det imidlertid ikke naaede at komme til Forhandling. Det forhandlede derefter paa Mødet den 26de Maj 1910, hvor et Forslag om Nedsættelse af Udvalg blev forkastet, medens derimod et af Professor *Kr. Erslev* fremsat Forslag om at æske det juridiske Fakultets Betænkning om Fortolkningen af Retsreglernes § 368 blev vedtaget ved foreløbig Afstemning. Paa Møde den 2den Juni 1910 blev derefter dette sidstnævnte Forslag vedtaget. Fakultetets Betænkning, der blev afgivet 2den December 1910 og meddelt i Lærerforsamlingens Møde den 15de s. M. er trykt nedenfor.

Det theologiske Fakultets Betænkning af 10de December 1909.

Universitetets Rektor har i æret Skrivelse af 23de Oktober d. A. udbedt sig det theologiske Fakultets Betænkning over Professor Dr. med Christiansens Forslag om en ny Maade at blive Doktor paa ved Københavns Universitet.

I den Anledning skal Fakultetet udtale, at der efter dets Formening ikke paa det theologiske Omraade er saadanne Forhold til Stede, der kunde motivere et Ønske om, at de hidtil gældende Bestemmelser om Doktorgradens Erhvervelse blev ændrede i den af Professor Christiansen foreslaaede Retning.

*Det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Betænkning af
29de November 1909.*

Foranlediget ved den akademiske Lærerforsamlings Skrivelse af 23de f. M., hvori den udbeder sig Fakultetets Betænkning over Professor, Dr. med.

Christiansens Forslag om en ny Maade at blive Doktor paa, har Fakultetet vedtaget at svare, at der ikke i vort Fakultet har vist sig nogen Trang til Ændring i de bestaaende Forhold.

Det lægevidenskabelige Fakultets Betænkning af 6te April 1910.

I Skrivelse af 23de Oktober 1909 har den akademiske Lærerforsamling udbedt sig Fakultetets Betænkning over et af Professor Christiansen stillet Forslag »om en ny Maade at blive Doktor paa ved Københavns Universitet«.

Forslagets væsentligste Punkt er, at det, ved Siden af den nu gældende Ordning, skal være muligt at erhverve Doktorgraden gennem Indsendelse til Fakultetets Bedømmelse af en eller flere offentliggjorte videnskabelige Afhandlinger, den mundtlige Del af Handlingen foreslaas foretaget paa sædvanlig Maade.

I den Anledning skal Fakultetet bemærke, at det ikke kan tiltræde det foreliggende Forslag, men for sit Vedkommende maa holde paa, at Erhvervelsen af Doktorgraden — bl. a. paa Grund af den dertil knyttede jus doctendi — som hidtil bliver betinget af, at et særlig med dette Formaal for Øje affattet videnskabeligt Arbejde indsendes til Fakultetets Bedømmelse.

Det filosofiske Fakultets Betænkning af 6te Marts 1910.

I Anledning af Professor Christiansens Forslag: »Om en ny Maade at blive Doktor paa ved Københavns Universitet«, der er forelagt Fakultetet til Erklæring, skal Fakultetet bemærke:

Doktorgraden kan erhverves paa 4 Maader her:

1. Paa Grundlag af en særlig, ikke tidligere trykt Afhandling + de kendte Betingelser. Retsreglerne § 362 erklærer, at en tidligere offentliggjort Afhandling ikke kan betragtes som Inauguraldisertation.

2. Doktorgraden konfereres honoris causa uden Betingelser.

3. Doktorgraden erhverves i Henhold til en foregaaende Indbydelse til at indsende en Afhandling men uden mundtligt Forsvar (f. Eks. ved Universitetsfester. Indbydelsen er da særlig udgaaet til fremragende Universitetslærere, der ikke havde Graden).

4. Doktorgraden erhverves ved offentligt Forsvar af en Afhandling, der tidligere har været trykt. Det staar tilsyneladende i Strid med Retsreglerne § 362, men Retsreglernes § 368 siger: »Dog maa Indbydelsen (til at tage Doktorgraden) ogsaa kunne rettes paa at erhverve Graden ved det offentlige Forsvar af en Afhandling, der tidligere har været offentliggjort«. Men denne Maade er, i hvert Fald i de sidste 50 Aar, ikke benyttet.

Den normale Maade at tage Doktorgraden paa, særlig det mundtlige Forsvar, er af og til bleven kritiseret i Bladene, idet man navnlig har anket over, at den var en tom Form, der yderligere gav Anledning til golde Ord-fægtninger efter et forældet skolastisk Mønster. Enhver Universitetslærer véd, hvor misvisende en saadan Kritik er. De allerfleste Debatter har virket overordentlig oplysende for Afhandlingens Kvalitet. Oppositionen har ikke blot været en Prøve paa, om Vedkommende »ogsaa selv havde skrevet Afhandlingen«, men i Almindelighed en indtrængende Analyse og Vurdering, der ikke blot har været lærerig for Auditoriet men ogsaa for Universitetslærerne med Hensyn til Doktorandens virkelige Dygtighed og metodiske Forskervæne.

Professor Christiansen lader nu de fleste af de almindelige Betingelser for Doktorgradens Erhvervelse bestaa: Iste Karakter ved Embedseksamen eller en Magisterkonferens, Fakultetets Prøvelse af Afhandlingen og det mundtlige Forsvar. Men han foreslaar, at Graden skal kunne erhverves paa Grundlag af *flere* videnskabelige Afhandlinger, som Doktoranden tidligere har publiceret, ved at indsende 10 eller, som senere udtalt, 200 Eksemplarer af de trykte Afhandlinger, som han beraaber sig paa.

Professor Christiansen venter, at der vil vindes adskilligt derved, og nogle af disse Gevinstposter maa straks indrømmes: Nr. 2, gentaget i Nr. 6, at Doktoranden sparer en betydelig Del af de store Omkostninger, der nu er forbundne med Gradens Erhvervelse (Omkostningerne vil kun blive c. 200 Kr. imod nu c. 1,000 Kr.), og at Censorerne Arbejde vil blive mindre.

Men der er store Tabskonti. Rent bortset fra den praktiske Vanskelighed, at enhver, der muligvis en Gang skulde ønske at blive Doktor, med dette mulige Fremtidsønske for Øje, skulde sikre sig 10, resp. 200 Særtryk af sine Publikationer, — saa er det et stort Spørgsmaal, om disse flere Afhandlinger af speciel Karakter vilde give Universitetet Garanti for en saadan almindelig videnskabelig Dygtighed, omfattende Lærdom og Beherskelse af en hel Videnskabsgren, at der bør tildeles ham en Grad, der giver ham *jus docendi*. Om Vedkommende har denne Evne til generel Behandling vil dog langt lettere kunde skønnes af en enkelt større Afhandling, og dette er dog af overordentlig Betydning for Universitetet, hvis Lærere for en ikke ringe Del rekruteres fra Privatdocenterne (en Institution, der sikkert er af stor Betydning for moderne Universiteter.)

Dertil kommer en anden Vanskelighed. Professor Christiansen mener, at Doktorgraden ved den ny Ordning vilde vinde i Anseelse. »Nu gaar den næsten ind under Universitetets Eksamina og giver intet Vidnesbyrd om virkelig vedholdende videnskabelig Interesse og Arbejdsdygtighed«. Det kan maaske passe paa en Del af de medicinske Disputatser, at Doktorgraden er som en højere Embedseksamen (det hænger ogsaa sammen med, at vort cand. med. ikke i Udlandet forstaas som Dr. med.) og det er forstaaeligt, at en Læge med større Praksis ikke faar Tid til at ofre sig for produktiv videnskabelig Virksomhed, men han medbringer dog et videre Syn og mere videnskabelig Interesse, som kommer hans Virksomhed og Samfundet tilgode. Men Professor Christiansens Udtalelse, at Doktorgraden ikke giver Vidnesbyrd om virkelig vedholdende videnskabelig Interesse, vil næppe holde Stik overfor mange af de medicinske og de allerfleste af de andre Fakulteters Doktorer. Det er heller ikke sandsynligt, at Doktorgraden der nu virkelig her nyder betydelig Anseelse, vil vinde yderligere i Anseelse ved Professor Christiansens Ordning. Naturligvis vil den, der saaledes, paa den ny Maade, vinder Graden ved sin *almindelige videnskabelige Dygtighed*, blive præget paa en vis udmærket Maade, men det er da næppe Doktorgraden, der gør dette, og hans Doktorgrad vil heller ikke tage Luven fra de andres. Der vil snarere blive Fare for, som det ogsaa i Lærerforsamlingen er bleven fremhævet (bl. a. af Professor Bohr), at det kunde ende med, at Doktorgraden blev en ren Titel og sank i Anseelse. Kan man blive Doktor paa denne i Virkeligheden nemmere Maade, paa Grundlag af flere mindre, dygtige eller flinke Afhandlinger, vil det søges og tilstræbes, *netop paa Grund af den Anseelse, Doktorgraden nu staar i*, og saa kan det i et lille Samfund

»blive vanskeligt at holde igen«. Man begynder med kun at tilstede Doktorgradens Erhvervelse for dygtige Afhandlinger men kan let føres ind paa den Glidebane, at give den for flinke, jævnt gode, passable Afhandlinger. Indflydelse og social Stilling kunde ogsaa virke med. Det kommer saa ikke mere an paa denne bestemte Prøve af denne bestemte Afhandling, men paa et almindeligt Skøn over denne Mands Forfattervirksomhed m. m. Og saa har vi den rene Titel. Men Doktorgraden er nu ingen Titel men en Realitet, som ingen Magt paa Jorden kan tage fra En.

Fakultetet ser derfor ikke andet end at Professor Christiansens Forslag maa fremkalde overvejende Betænkelighed. Hvis Hovedsagen for ham har været at befri Doktoranderne for den store Bekostning, virker det jo sympatisk. Men naar man saaledes drager den økonomiske Betragtning ind i Sagen, saa maa den ogsaa behandles økonomisk, og Spørgsmaalet bliver da: *betaler det sig at blive Doktor?* Det gør det i Almindelighed. Den legale Forrang, der er givet Doktorer ved visse Embedsbesættelser (nogle Aars Anciennitet), den sociale Position, den giver og som i mange Tilfælde ogsaa har økonomiske Virkninger (som for Doctores medicinæ og Doctores juris), den lettere Opnaaelse af Universitetsstipendier og anden Understøttelse (fra Staten eller Institutioner), jus docendi, der medfører Muligheden af at kunne virke som Privatdocent og vinde sine Sporer som saadan med lettet Adgang til en Lærerstol ved Universitetet o. s. v. gør (bortset fra den ideelle Vinding, der ligger i at koncentrere sig paa et Arbejde som en Disputats) denne Kapitalanbringelse rentabel. Naturligvis kan det være svært at skaffe Kapitalen tilveje, men den unge Mand eller Kvinde, der er naaet saa vidt at faa en god Disputats færdig, vil vel i Almindelighed ad flere forskellige Veje, ved Selvsparen for et paa en Gang ideelt og reelt Formaal, ved Families, Venners, Velynderes, Institutioners Hjælp, vel ogsaa opnaa det.

Paa den anden Side er der noget i Professor Christiansens Forslag, der fortjener Overvejelse og Paaagtning. Det blev i Fakultetet fra enkelte Sider bl. a. fremhævet, at der kunde tænkes Tilfælde, i hvilke det kunde være ønskeligt at anvende Retsreglernes § 368, der giver et Tilknytningspunkt til Professor Christiansens Forslag. Man kunde f. Eks. tænke paa Mænd, der gennem et langt Liv havde udfoldet en betydeligere videnskabelig Virksomhed gennem større Afhandlinger eller Skrifter og som det vilde falde besværligt at ofre Tid og Bekostning paa en Doktordisputats. Uden at høre til den Kategori, der kunde vente at opnaa Doktorgraden honoris causa, kunde de dog fortjene Doktorgraden og ogsaa ønske den. I saa Tilfælde kunde det være tiltalende at kunne give dem Graden ad en lettere Vej og anvende Retsreglernes § 368. Denne Benyttelse vilde ikke have farlige Følger. Den vilde kun forholdsvis sjældent finde Sted og Doktorgraden vilde her gives for et enkelt betydeligere Arbejde.

Fakultetet skal derfor erklære:

»Medens Fakultetet maa fraraade at følge Professor Christiansens Forslag, skal det dog henvise til Retsreglernes § 368, der aabner en Mulighed for at tildele Doktorgraden for en tidligere og trykt Afhandling.«

*Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultets Betænkning af
10de Februar 1910.*

I Anledning af den akademiske Lærerforsamlings Forespørgsel af 23de Oktober 1909 skal herved meddeles, at Professor C. Christiansens Forslag

»Om en ny Maade at blive Doktor paa« har været til Forhandling i Fakultetet, og at ved en derpaa foretagen Afstemning stemte af Fakultetets (for Tiden 10) Medlemmer 5 for Professor Christiansens Forslag og 4 imod dette; 1 stemte ikke.

Det juridiske Fakultets Betænkning af 2den December 1910.

I Skrivelse af 4de November d. A. har den akademiske Lærerforsamling anmodet Fakultetet om at ville afgive sin Betænkning om Fortolkningen af Retsreglernes § 368 angaaende Erhvervelse af Doktorgraden.

Med Bemærkning, at »Retsreglernes« 1ste Afdeling kun er en uofficiel, i Lovform foretagen, systematisk Bearbejdelse af de for Universitetsforholdene gældende Retsregler, og at dens enkelte Paragrafer saaledes ikke kan danne Udgangspunktet for en egentlig Fortolkning, skal Fakultetet i Gensvar paa nævnte Skrivelse — idet det gaar ud fra, at der kun ønskes en Besvarelse af det paa Lærerforsamlingene den 31te Marts og den 26de Maj d. A. rejste Spørgsmaal, om Bestemmelsen i Forordning 9de Januar 1824 § 5, hvorefter det fremdeles skal være Universitetet tilladt »at indbyde Videnskabsmænd, der ere i anseelige Stillinger, eller ved Skrifter have udmærket sig, til at erhverve Doktorgraden« etc., endnu har Gyldighed, eller om den maa antages at være bortfalden sammen med den tidligere bestaaende, nu kun for det theologiske Fakultet bevarede Sondring mellem Licentiat- og Doktorgrad — udtale, at den nævnte Adgang til at erhverve Doktorgraden i Henhold til en forudgaaende Indbydelse maa anses for vedblivende at bestaa, og at Retsreglernes § 368 saaledes intet indeholder, der ikke stemmer med de endnu gældende Regler herom.

2. Dispensationer med Hensyn til Erhvervelse af Doktorgraden.

Ved kgl. Resolution af 5te November 1909 blev det tilladt praktiserende Læge, Cand. med. *Arne Faber* at disputere for den medicinske Doktorgrad, uagtet han har Hovedkarakteren Haud illaudabilis primi gradus til den lægevidenskabelige Embedseksamen. Fakultetet havde i Skrivelse af 19de Oktober 1909 udtalt, at det forment, at Cand. Faber ved videnskabelige Arbejder havde godtgjort sin almindelige videnskabelige Modenhed og Indsigt i sit Fag.

— Ved kgl. Resolution af 9de August 1910 blev det tilladt Prosektor ved den kgl. Veterinær og Landbohøjskole, Cand. phil. *Martin Cecilus August Brinckmann* at disputere for den filosofiske Doktorgrad, uanset at han ikke har taget nogen Embedseksamen eller Magisterkonferens. Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet havde i Skrivelse af 25de Juni 1910 udtalt, at Prosektor Brinckmann i en Aarrække har studeret ved Universitetet og haft til Hensigt at underkaste sig Magisterkonferens i Naturhistorie med Zoologi som Hovedfag. Under disse Studier viste han afgjort videnskabelige Anlæg og en ikke almindelig Dygtighed. Han vilde derfor utvivlsomt med Hæder have kunnet underkaste sig den omtalte Magisterkonferens, hvis ikke Overtagelsen af Prosektorstillingen, der stiller meget store Fordringer til hans Tid og Arbejde, havde hindret ham deri. Allerede under sin Studietid kastede han sig over selvstændige videnskabelige Opgaver; hans første Arbejde kendtes værdig til Optagelse i Videnskabernes Selskabs Publikationer; det næste belønnedes med Universitetets Guldmedaille, og om de

efterfølgende fældes enstemmig gunstige Domme. Han har endvidere i sin Stilling ved Landbohøjskolen vist fortrinlige Evner og stor Dygtighed som videnskabelig Lærer. Saavel ved dette sidste som navnlig ved de offentliggjorte videnskabelige Arbejder mente Fakultetet, at Prosektor Brinckmann tilfulde havde godtgjort sin almindelige videnskabelige Modenhed og Indsigt i sit specielle Fag; Fakultetet maatte derfor varmt anbefale, at hans Ansøgning bevilgedes.

V. Akademiske Højtideligheder.

Universitetets Aarsfest afholdtes Torsdag den 28de Oktober 1909. Talen holdtes af Professor Jul. Paludan. Indbydelsesskriftet indeholdt en Afhandling af Professor Hermann Møller: »Indoeuropæisk-semitisk sammenlignende Glossarium«, 152 S. 8vo. Ved Festen blev afsunget Niels Møllers Kantate med Musik af Carl Nielsen.

— Festskriftet i Anledning af Hs. Majestæt Kongens Fødselsdag indeholdt en Afhandling af Universitetets Rektor, Professor Carl Jul. Salomonsen: »Epidemiologiske Theorier i den første Halvdel af det nittende Aarhundrede« 112 S. 8 vo.

— Efter de gældende Regler vilde det have tilfaldet Professor H. G. Zeuthen at skrive Afhandlingen i Festskriftet til Aarsfesten i Aaret 1909 og Professor P. C. Julius Petersen at holde Talen ved samme Fest. Professor Zeuthen androg imidlertid efter Aftale med Professor Hermann Møller om, at det maatte blive overdraget denne at skrive Afhandlingen, medens Professor Petersen af Helbredshensyn ansøgte om Fritagelse for at holde Talen.

Konsistorium tilskrev derfor 11te December 1908 Professor Zeuthen, at det vilde tilfalde ham at skrive Afhandlingen til Aarsfesten 1910, Professor Petersen, at han fritoges for at holde Talen ved Aarsfesten 1909, og Professor Hermann Møller, at det tilkom ham saavel at skrive Afhandlingen som at holde Talen ved sidstnævnte Aarsfest. Professor Møller ønskede sig imidlertid fritaget for at holde Talen, hvilket Hverv Konsistorium derfor 13de Maj 1909 overdrog til Professor Jul. Paludan, der havde erklæret sig villig til at udføre det.

VI. Universitetets videnskabelige Samlinger og Anstalter.

1. Foranstaltninger for Universitetets videnskabelige Instituter i Anledning af den ved Lov Nr. 96 af 8. Maj 1908 indtraadte Prisforhøjelse paa ren Spiritus.

Under 21de September 1908 modtog Konsistorium fra Museumsraadet for Universitetets zoologiske Museum følgende Andragende til Ministeriet:

»Ved Lov Nr. 96 af 8de Maj 1908 om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 47 af 1ste April 1887 om Beskatning af Brændevinsbrænding er den tidligere Afgift af 18 Øre for hver Pot ren Spiritus (100 pCt.) ændret til 19 Øre for hver Liter af samme Styrke (§ 1); endvidere er tilføjet en Tillægsafgift af 45 Øre i de første 4 Aar, derefter 57 Øre for hver Liter Spiritus af 100 pCt. Styrke